

Feestende varkens

■ SCHILDERKUNST

door MAAIKE STAFFHORST

Groots en meeslepend zijn de schilderijen van Hieron Pessers. Niet alleen vanwege de levendige scènes, maar ook door de opvallende lijsten die vaak eerder klaar waren dan de schildering. Pessers verkocht in de 35 jaar dat hij schilderde maar een paar werken en liet na zijn dood in 2004 een bescheiden oeuvre na. Met de 24 levensgrote schilderijen die in Het Nijenhuis te zien zijn is dit zijn eerste overzichtstentoonstelling.

Het is een vrolijke drukte op een van de doeken die we in de biedermeerkamer van het mooie museumkasteel tegenkomen: verklede varkentjes dansen dat het een lieve lust is. Op de voorgrond zit een jonge man alleen aan een tafeltje. Hij mengt zich niet in het feestgedruis. Wanneer we de titel van het werk lezen (*Het lijden van de jonge W.*), kunnen we raden waar de schilder deze figuur vandaan heeft gehaald: hij verwijst naar de roman *Die Leiden des jungen Werthers* van Goethe. Pessers zet hier een romantisch (en misschien oppervlakkig) feestgevoel af tegen de eenzaamheid van een kunstenaar.

„Mijn schilderijen zijn net zo groot als het leven”, zei de schilder zelf eens over zijn werk. Daarmee doelde hij op de enorme formaten, maar vast ook op zijn onderwerpkeuze: het leven kan theatraal geleefd worden, aan de sombere kanten ervan ont-kom je echter niet. Dus wordt er gefeest op de rand van de afgrond. „En daarbij maakte hij gebruik van bronnen uit de 'hoge' en 'lage' cultuur”, vertellen Liesbeth Brandt

Corstius en Jet van Dam van Isselt die de tentoonstelling initieerden. „Hieron laat Goethe, Goya, Billy Holiday en Donald Duck-achtige humor moeiteloos samengaan.”

Pessers begon te schilderen in 1977. Zijn eerste schilderij uit dat jaar heet *Om twee uur in een kwade nacht* en ademt een duistere, mysterieuze sfeer. Qua schilderij doet het denken aan de magisch realist Pyke Koch en tijdgenote Charley Toorop. Dat geldt ook voor het zelfportret met de titel *Het beeld dat ik najaag*. Tegen een achtergrond van bladeren beeldde Pessers zichzelf af met een camera. Hij fotografeert als het ware de kijker

• Liesbeth Brandt Corstius bij Hieron Pessers' *'De val van Pompadour'* het portret dat François Boucher van Madame de Pompadour schilderde, gaat in vlammen op.

FOTO: FRANK UIJLENBROEK



en geeft daarmee aan dat hij de wereld observeert. „Voor zijn composities gebruikte hij vaak foto's die hij zelf maakte of uit kranten en boeken haalde”, vertelt Van Dam van Isselt, die met een groep vrienden de Stichting Hieron Pessers oprichtte om het werk te documenteren en meer be-

kendheid te geven. „In de tentoonstelling hangt ook een schilderij waarin een beroemde foto van Johan Cruijff is verwerkt.”

Liesbeth Brandt Corstius, oud-directeur van het Museum voor Moderne Kunst in Arnhem, wijst geamuseerd op de verrassende relatie die het werk van Pessers aangaat met de inrichting en plafondschilderingen van het kasteel. Vergeet dus vooral niet naar boven te kijken tijdens dit museumbezoek. Dat Pessers zijn werk hier op zijn plaats zou vinden, durft Brandt Corstius wel te stellen. „In een brief uit 1994 las ik dat hij een tentoonstelling had in het museum van Córdoba in Argentinië. Daarover schreef hij: 'Ik ben in de wolken. Ik heb een 19e-eeuwse villa gevonden, half herenhuis, half paleis. Mijn schilderijen zullen heel gelukkig zijn in hun nieuwe omgeving.' Dat

zijn ze hier ook, zo te zien.”

Hieron Pessers, 'Dolce Vita'. T/m 25 augustus in kasteel Het Nijenhuis, Heino/Wijhe. Info: www.museum-defundatie.nl

★★★★☆

Hieron Pessers in kasteel Het Nijenhuis